II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. september 1980

om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/25.077 — IMA-statut)

(Den nederlandske tekst er den eneste autentiske)

(80/1071/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 85,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 (1), særlig artikel 3,

under henvisning til en anmodning om udstedelse af negativattest og anmeldelse til Kommissionen i henhold til artikel 2 og 4 i forordning nr. 17, foretaget den 17. marts 1964 i de deltagende virksomheders navn (bilag 1 til 3), vedrørende de af dem under betegnelsen »IMA-Statuut« indgåede aftaler,

under henvisning til Kommissionens afgørelse af 10. oktober 1979 om at indlede proceduren,

efter i henhold til artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17, sammenholdt med Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 (2), at have givet de pågældende virksomheder lejlighed til at fremkomme med deres synspunkter og til at anmode om en høring,

under henvisning til den af Det rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, den 18 juni 1980, i henhold til artikel 10 i forordning nr. 17 afgivne udtalelse, og

ud fra følgende betragtninger:

A. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

1 IMA-medlemmerne, som er importører, forbrugere og agenter for producenter af krydsfinér (»triplex«) etableret i Nederlandene, har den 17. marts 1964 anmodet Kommissionen om negativattest for den af dem anvendte »IMA-Statuut« (3); sekundært har de anmodet om fritagelse i henhold til EF-traktatens artikel 85, stk. 3;

2 efter at der var indhentet forskellige oplysninger, blev der den 7. november 1973 i Rotterdam holdt et møde mellem tjenestemænd fra Kommissionen og repræsentanter for IMA-medlemmerne, hvor det indtrængende blev henstillet til disse at tilpasse IMA-statutten til EØF-traktatens konkurrenceregler; i den efterfølgende tid har der flere gange fundet drøftelser sted mellem IMA-medlemmerne om en tilpasning af IMA-statutten, dog uden resultat;

(1) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
(2) EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

(3) IMA er en forkortelse af »Importeurs/Agenten«.

3 Kommissionen så sig derfor foranlediget til at genoptage undersøgelsen af sagen; i sin skrivelse af 13. september 1976 anmodede de om yderligere oplysninger, men fik ikke noget svar; i en følgende skrivelse af 28. februar 1977 bebudede Kommissionen undersøgelser på stedet, såfremt de oplysninger, som den anmodede om, ikke blev afgivet skriftligt; da Kommissionen heller ikke fik svar herpå, lod den foretage disse undersøgelser i tidsrummet fra november 1977 til februar 1978; derved er der konstateret en række kendsgerninger, som danner grundlaget for den efterfølgende redegørelse;

1. Markedsbeskrivelse

1.1. *Virksomhederne*

4 i Nederlandene varetages handelen med krydsfinér af virksomheder med forskellige funktioner:

— agenter, som formidler leveringskontrakter mellem producenter eller udenlandske eksportører og nederlandske aftagere,

— importører, som indfører krydsfinér for egen regning og sælger det til grossister, storforbrugere (til forarbejdning) eller til store detailhandlere,

— grossister og detailhandlere;

5 grossister og detailhandlere deltager kun i meget ringe omfang i den grænseoverskridende handel med krydsfinér; såfremt dette er tilfældet, medvirker der næsten altid for leverandørens regning en kommissionær, som ordner indførselsformaliteterne;

foretages indførselen derimod af en importør, er agentens medvirken kun uomgængelig, hvis den pågældende producent har antaget en eneagent for Nederlandene;

6 der medvirker således tre kategorier af virksomheder ved IMA-statuttens anvendelse: ene agenter (bilag 1), importører (bilag 2) og forbrugere (bilag 3); de afvikler tilsammen i henhold til de pågældende kredses skøn 70—80 % af de nederlandske indførsler af krydsfinér; heraf foretager de fem største IMA-importører 70 % af IMA-indførslerne;

ifølge en opgørelse af 1. januar 1978 androg antallet af IMA-medlemmer 49, heraf 21 agenter, 25 importører og 3 forbrugere; de 21 repræsentanter repræsenterer i alt 228 producenter og eksportører i hele verden, heriblandt 60 EF-producenter (Belgien 11, Forbundsrepublikken Tyskland 11, Frankrig 23, Italien 14, Det forenede Kongerige 1); da de fleste agenter og importører er medlemmer af IMA, dækker denne organisation næsten hele det nederlandske marked; de importører og agenter, som hovedsagelig handler med andre EF-lande, er opført i bilag 4 og 5;

1.2. *Markedsstruktur*

7 markedet for krydsfinér i vid betydning omfatter flere undermarkeder, idet ikke alle sorter af krydsfinér er lige egnede til de forskellige former for brug, som må tages i betragtning her; der må skelnes mellem rigtigt krydsfinér (som udelukkende består af finér af træ) og stavlimet eller bloklimet finér og lignende laminerede træprodukter og laminerede spånplader; kvaliteten af disse produkter kan være meget forskellig og afhænger af den træsort, de plader og den lim, som er anvendt; kvaliteten afhænger også af fugtighedsgraden på det tidspunkt, hvor sammenklæbningen fandt sted; krydsfinér anvendes fortrinsvis i møbel- og bygningsindustrien; i de senere år er det i stigende grad blevet solgt i »gør-det-selv«-forretninger;

8 tidligere købte Nederlandene deres krydsfinér hovedsagelig i Europa, særlig Finland; i mellemtiden er de oprindelig komplicerede produktionsmetoder blevet forenklet, og de europæiske producenter udsættes — rent bortset fra en stærk konkurrence fra USA og Canada — i tiltagende grad for et konkurrencepres fra afrikanske og fjernøstlige udviklingslande;

Nederlandene er — ligesom de øvrige europæiske lande — i de senere år blevet mere og mere afhængige af indførselen; allerede i 1971 måtte Nederlandene indføre 74 % af det indenlandske forbrug af krydsfinér, der kunne konstateres, men i 1976 var dette øget til 93 % (1);

hvorledes de nederlandske indførsler i enkeltheder har udviklet sig i 1976, 1977 og 1978, fremgår af de i bilag 6 til 8 anførte statistikker; heraf fremgår, at langt mere end 2/3 af importen stammer fra tredjelande og mindre end 1/3 fra andre EF-lande; bilag 9 til 11 viser priserne på krydsfinér importeret til de enkelte EF-lande; de viser, at priserne på krydsfinér importeret fra andre EF-lande er klart højere end priserne på krydsfinér fra tredjelande;

2. De deltagende virksomheders adfærd

2.1. *IMA-statutten*

9 IMA-statutten, som senest blev ændret den 17. oktober 1977, går med hensyn til dens oprin-

(1) Kilde: FAO, Medium-term survey of the wood-based panels sector, Genève 1978, s. 30.

delige affattelse tilbage til 1933; den oprettedes i en tid, hvori også den nederlandske økonomi endnu led stærkt under virkningerne af den daværende verdensomfattende økonomiske krise; den affattelse af IMA-statutten, som er undertegnet af de nuværende medlemmer, fastlagdes den 10. november 1954; statutten trådte i kraft den 1. januar 1955 og forlænges hver gang stiltiende for et år ad gangen (jfr. nedenfor under nr. 34); de sidenhen fastsatte ændringer i IMA-statutten fremgår af protokollerne over de generalforsamlinger, som holdes hvert år;

10 IMA-statutten beror på princippet om gensidig sikring af de stillinger, som medlemmerne indtager inden for den nederlandske import af krydsfinér; i henhold til statutten må IMA-importører (samt direkte importerende IMA-forbrugere) kun indføre varen via IMA-agenter, mens IMA-agenter kun må tilbyde IMA-importører (samt direkte importerende IMA-forbrugere) varen; i enkeltheder indeholder IMA-statutten følgende ordninger.

2.1.1. præambel og definitioner

11 Ifølge *præamblen* betegnes de tilsluttede importører af udenlandsk krydsfinér som »IMA-importører« (IMA-importeurs), de tilsluttede forbrugere af udenlandsk krydsfinér, som selv importerer, betegnes som »IMA-forbrugere« (IMA-consumenten) og de tilsluttede agenter for udenlandske krydsfinérproducenter eller -eksportører betegnes som »IMA-agenter« (IMA-agenten); endvidere nævnes det i præamblen, at fortsættelsen af det samarbejde, som siden 1934 gennemføres mellem importører, forbrugere og agenter, er af betydning for den »rolige udvikling af det nederlandske marked for krydsfinér«;

i *artikel 1* defineres de forskellige arter krydsfinér, som skal henføres til begrebet »triplex«, herfra er undtaget krydsfinér, som er fremstillet i Nederlandene, Surinam eller Antillerne;

2.1.2. adgangsprocedure og -betingelser

12 I *artikel 2* fastlægges proceduren ved tilgang af nye medlemmer; ifølge denne skal »kontrolbureauet«, som af IMA-medlemmerne har fået til opgave at overvåge IMA-statuttens overholdelse, efter at en ansøgning om optagelse er indgivet, undersøge, om ansøgeren opfylder alle i statutten nævnte betingelser for medlemskab (jf. nedenfor under nr. 13 f)); kontrolbureauet meddeler skriftligt resultatet af sin undersøgelse til alle IMA-medlemmer; disse kan udtale sig herom inden for en frist på tre uger; derefter tager »tillidskommissionen« (vertrouwenscommissie — jf. nedenfor under nr. 24) stilling til ansøgningen; såfremt alle betingelser for medlemskab ifølge kontrolbureauets undersøgelsesrapport er opfyldt, og tillidskommissionen udtaler sig enstemmigt for medlemsskabet, imødekommes ansøgningen om optagelse; i andre tilfælde træffer generalforsamlingen afgørelsen;

13 ifølge *artikel 3* skal følgende betingelser være opfyldt for at opnå medlemskab som IMA-importør:

a) nederlandsk statsborgerskab ved ansøgningens indgivelse og under hele medlemskabet (i selskaber skal personer med nederlandsk statsborgerskab have den overvejende indflydelse);

b) seks års uafbrudt beskæftigelse forud for ansøgningen i en ansvarlig stilling i en grossistvirksomhed for krydsfinér (i selskaber skal mindst 1 af de aktive deltagere eller direktørerne opfylde denne betingelse);

c) salg som handlende eller importør af gennemsnitlig 2 000 m³ krydsfinér årligt i Nederlandene i mindst tre af de seks år, som går forud for ansøgningens indgivelse;

d) ved ansøgningens indgivelse og under hele medlemskabet tilstrækkelige midler til en årlig indførsel af mindst 2 000 m³ krydsfinér og til opretholdelse af en gennemsnitlig årlig lagerbeholdning på mindst 250 m³;

e) årlig indførsel så længe medlemskabet varer af mindst 2 000 m³ krydsfinér og konstant opretholdelse af et lager på mindst 250 m³;

f) under hele medlemskabet anvendelse af passende kontorlokaler og en ordentlig forretningsførelse samt tilstrækkelig lagerplads til mindst 250 m³ krydsfinér af forskellige træsorter, kvaliteter og dimensioner;

g) under hele medlemsskabet ingen forarbejdning af krydsfinér i egen virksomhed;

14 i særlige tilfælde kan generalforsamlingen efter høring af tillidskommissionen give dispensation for enkelte eller alle disse krav; dispensationen kan begrænse sig til bestemte arter krydsfinér, bestemte oprindelseslande, bestemte mængder, bestemte producenter eller et bestemt tidsrum;

i henhold til *artikel 4* gælder lignende betingelser for de tilsluttede medlemmer, som forarbejder krydsfinér (IMA-forbrugere); deres årlige minimumindførsel af krydsfinér er imidlertid begrænset til 750 m³;

15 for medlemskab som IMA-agent gælder ifølge *artikel 5* følgende betingelser:

a) nederlandsk statsborgerskab ved ansøgningens indgivelse og under hele medlemskabet (i selskaber skal personer med nederlandsk statsborgerskab have den overvejende indflydelse);

b) eneagentur for Nederlandene for mindst én udenlandsk krydsfinérproducent ved ansøgningens indgivelse og under hele medlemskabet;

c) under hele medlemskabet uafhængig stilling som formidler for den producent eller eksportør, med hvem der er sluttet en agenturkontrakt.

d) formidling af et årligt salg af mindst 100 m³ krydsfinér under hele medlemskabet;

16 i særlige tilfælde kan generalforsamlingen efter høring af tillidskommissionen give dispensation for enkelte eller alle disse krav. I overensstemmelse med ordningen for IMA-importører kan dispensationens indhold og omfang begrænses;

2.1.3. Tab af medlemskab — indsigelsesprocedure

17 ifølge *artikel 6* fortaber IMA-medlemmerne deres medlemskab, såfremt kontrolbureauet fastslår, at de ikke mere opfylder alle betingelser, som er nævnt i artikel 3, 4 eller 5, og såfremt tillidskommissionen enstemmigt beslutter, at de skal ekskluderes (»afvoering«); tillidskommissionen kan ligeledes enstemmigt beslutte undlade denne eksklusion, uanset hvad kontrolbureauet har fastslået; tillidskommissionens beslutninger er bindende for alle IMA-medlemmer;

såfremt tillidskommissionen ikke kan træffe enstemmig beslutning i et spørgsmål om eksklusion, afgøres spørgsmålet af generalforsamlingen;

18 hvis et medlem gør sig skyldig i en alvorlig overtrædelse af IMA-statuttens bestemmelser, kan generalforsamlingen på forslag af tillidskommissionen beslutte at slette vedkommende som medlem (»royement«);

i de forannævnte tilfælde, samt når en ansøgning om optagelse nægtes, kan den pågældende gøre indsigelse (»beroep«); tre voldgiftsmænd træffer afgørelse om indsigelsen *(artikel 6a);*

2.1.4. IMA-medlemmernes vigtigste forpligtelser

19 IMA-importørerne er ifølge *artikel 7* forpligtet til kun at købe krydsfinér, som er omfattet af IMA-statutten, gennem IMA-agenter; de må derfor hverken direkte eller indirekte købe krydsfinér uden en IMA-agents mellemkomst; herfra er undtaget forretninger mellem IMA-importører indbyrdes samt forretninger mellem IMA-importører og IMA-forbrugere; desuden kan tillidskommissionen i særlige tilfælde efter høring af kontrolbureauet give dispensation;

en tilsvarende forpligtelse gælder ifølge *artikel 8* for IMA-forbrugerne, dog uden mulighed for at opnå dispensation;

20 ifølge *artikel 9* er IMA-agenterne forpligtet til kun at tilbyde eller sælge krydsfinér, der er omfattet af IMA-statutten, inden for rammerne af de aftaler om agentur, som er anerkendt af kontrolbureauet (jf. nedenfor under nr. 21), og kun til IMA-importører eller IMA-forbrugere; generalforsamlingen kan i visse tilfælde på forslag af tillidskommissionen give dispensation fra denne forpligtelse;

2.1.5. Anerkendelse af agentur-kontrakter

21 medmindre tillidskommissionen giver dispensation, anerkendes kun agenturkontrakter med producenter af krydsfinér, som giver de pågældende IMA-agenter eneagentur for Nederlandene *(artikel 10 litra A)*; såfremt der uanset eneagenturforholdet kommer krydsfinér fra den pågældende producent på det nederlandske marked, uden at den berettigede IMA-agent har medvirket, kan anerkendelsen af agenturkontrakten trækkes tilbage (ved enstemmig beslutning i tillidskommissionen eller ved en beslutning i generalforsamlingen); agenturkontrakter med eksportører (som ikke selv er producenter) anerkendes i henhold til artikel 10, litra A, afsnit a, kun for krydsfinérsorten »douglas fir triplex«, som stammer fra USA;

22 såfremt en IMA-agent har et såkaldt lejlighedsparti (»gelegenheidspartij«) på hånden, og det ikke omfattes af eneretten, kan han sælge det under forbehold af kontrolbureauets tilladelse; han skal i så fald angive sælgeren, og den eneberettigede IMA-agent får kopier af ordren og af fakturaen samt halvdelen af provisionen; såfremt den pågældende producent ikke repræsenteres i Nederlandene af en IMA-agent, beholder den IMA-agent, som har sluttet forretningen, hele provisionen *(artikel 10, litra A, afsnit b);*

23 såfremt samme producent i stedet for en bestående agenturkontrakt med en IMA-agent skal indgå en ny agenturkontrakt med en anden IMA-agent, gælder ifølge *artikel 10, litra C,* følgende bestemmelser:

a) den nye IMA-agent skal over for kontrolbureauet føre skriftligt bevis for afslutning af agenturkontrakten;

b) kontrolbureauet meddeler dette skriftligt til den hidtidige IMA-agent, som inden for en frist på 5 dage kan gøre begrundet insigelse; i tilslutning hertil træffer tillidskommissionen efter høring af de pågældende agenter og andre berørte IMA-medlemmer afgørelse om anerkendelse af den nye agenturkontrakt; hvis tillidskommissionens beslutning er enstemmig, er den — med forbehold af indsigelsesproceduren ifølge artikel 6a — bindende for alle IMA-medlemmer; ellers træffer generalforsamlingen afgørelsen (også her er der indsigelsesmulighed i henhold til artikel 6a);

2.1.6. forretningsordenen for IMA's organer

24 *tillidskommissionen* indkaldes ifølge *artikel 11*, såfremt mindst 2 medlemmer eller kontrolbureauet anser det for nødvendigt (i praksis fra 2 til 4 gange årligt); tid og sted for mødet fastsættes af kontrolbureauet; tillidskommissionen består af 6 almindelige og 6 stedfortrædende medlemmer, hvoraf tre er importører, som vælges af IMA-importørerne, og 3 er agenter, som vælges af IMA-agenterne; formandskabet varetages af kontrolbureauet, medmindre tillidskommissionen træffer anden afgørelse; tillidskommissionen er kun beslutningsdygtig, når mindst 2 importører og 2 agenter deltager;

25 *generalforsamlingen,* der betegnes som »IMA-forsamlingen« (IMA-vergadering), indkaldes i henhold til *artikel 12* af kontrolbureauet (i praksis almindeligvis en gang årlig); såfremt 5 medlemmer fremsætter ønske om indkaldelse med skriftlig angivelse af de foreslåede punkter på dagsordenen, har kontrolbureauet pligt til at foretage en sådan indkaldelse; formandskabet for generalforsamlingen udøves af kontrolbureauts leder i samarbejde med tillidskommissionen; IMA-forsamlingen har kun de beføjelser, som er fastlagt i IMA-statutten; den kan derfor ikke gribe korrigerende ind inden for det arbejdsområde, som er forbeholdt tillidskommissionen og kontrolbureaut; de beslutninger, som IMA-forsamlingen træffer inden for rammerne af sine beføjelser, er bindende for alle IMA-medlemmer;

26 ifølge *artikel 13* har hvert medlem én stemme ved afstemningerne; såfremt medlemmer arbejder sammen i én virksomhed, har de tilsammen kun én stemme; medmindre andet er fastsat i IMA-statutten, kræves der for vedtagelse af en bestlutning mere end halvdelen af samtlige IMA-medlemmers (også de fraværendes) stemmer; desuden er en sådan beslutning kun gyldig, såfremt mere end halvdelen af alle stemmeberettigede IMA-importører (også de fraværende) har givet deres tilslutning;

27 *kontrolbureauet* udnævnes ifølge *artikel 16* af IMA-forsamlingen og har — bortset fra de i IMA-statutten fastlagte særlige beføjelser — den generelle opgave at overvåge medlemmernes overholdelse af bestemmelserne i IMA-statutten; i praksis drejer det sig om en revisor (»accountant«), som i mange år har været ansat af foreningen, og som leder møderne i de i IMA-statutten foreskrevne tilfælde og sammen med sine medarbejdere udfører det forefaldende administrative og kontrollerende arbejde;

28 undersøgelser i IMA-medlemmernes forretningslokaler kan kontrolbureauet kun foretage, såfremt der er anledning hertil på grund af klager, eller såfremt tillidskommissionen har mistanke om overtrædelse af IMA-statutten; IMA-medlemmerne har ubetinget pligt til at underkaste sig kontrollen og give alle de af kontrolbureauet krævede oplysninger;

såfremt et medlem ikke efterkommer denne forpligtelse eller giver urigtige oplysninger, betyder dette ikke blot en overtrædelse af IMA-statutten, men det antages samtidig, at dette medlem bevisligt har begået den formodede overtrædelse af de statutmæssige forpligtelser, som var genstand for undersøgelsen;

2.1.7. IMA-medlemmernes pligt til periodiske indberetninger og deres finansielle forpligtelser

29 i henhold til *artikel 16, stk. 7,* fastsætter tillidskommissionen i samråd med kontrolbureauet, hvilke oplysninger medlemmerne periodisk skal indberette skriftligt til kontrolbureauet; på nuværende tidspunkt har IMA-importørerne og IMA-forbrugerne pligt til hvert kvartal at meddele detaljerede oplysninger om de leveringskontrakter, som de har sluttet; meddelelserne skal indeholde oplysninger om de købte krydsfinérarter, leveringskontrakternes datoer og numre, leverandørernes navne og navnene på de IMA-agenter som har medvirket, samt de leverede mængder (i m^3); ved hjælp af disse oplysninger udarbejder kontrolbureauet hvert halve år statistiske oversig-

ter for medlemmerne; heraf fremgår de mængder krydsfinér, som af IMA-medlemmer tilsammen er købt i de forskellige oprindelseslande med angivelse af træsorterne og opdelt i normal krydsfinér (triplex), møbelfinér (meubelplaat) og finerede spånplader (gefineerd spaanplaat);

30 kontrolbureauet har en streng tavshedspligt, også såfremt IMA-statutten ophæves *(artikel 17)*; såfremt kontrolbureauets opgaver overgår til en anden person, skal det hidtidige kontrolbureau overgive hele IMA-arkivet til denne; hvis IMA-statutten ophæves, skal generalforsamlingen træffe beslutning om arkivets opbevaring og sikre dets hemmeligholdelse;

31 omkostningerne i forbindelse med IMA-statutten bæres af alle medlemmerne ifølge en fordelingsnøgle, som fastlægges af generalforsamlingen, og som fastsætter et grundbeløb og et bestemt beløb for hver importeret m^3 krydsfinér *(artikel 15)*; hertil kommer andre indtægter, særlig gennem opkrævning af »administrationsgebyrer« for anerkendelsen af nye agenturkontrakter, for indgivelse af ansøgninger om optagelse (også uden resultat) samt for optagelse af nye medlemmer; f.eks. beløb indtægterne herfra sig i 1976 til 67 542, 24 fl. i alt; mens udgifterne androg i alt 60 934, 31 fl.;

2.1.8. Pålæggelse af bøder

32 ved overtrædelse af IMA-statutten kan kontrolbureauet pålægge det pågældende medlem en bøde, som højst kan andrage 10 000 fl. for hver overtrædelse; der kan gøres indsigelse (»beroep«) mod kontrolbureauets beslutning over for tillidskommissionen, og dennes beslutning kan forelægges tre voldgiftsmænd, som træffer afgørelsen *(artikel 18);*

33 indsigelsen ændrer ikke den pågældende forpligtelse til at betale den pålagte bøde og sagsomkostningerne;

tillidskommissionen kan bestemme, at kontrolbureauets bødepålæg og de beslutninger, som de selv eller voldgiften har truffet i anledning af indsigelserne, meddeles samtlige IMA-medlemmer;

2.1.9. IMA-statuttens gyldighedsperiode

34 efter en ændring af den affattelse af IMA-statutten, som var gældende siden 1. januar 1951, er IMA-statutten den 10. november 1954 undertegnet i en ny affattelse, og den trådte i kraft den 1. januar 1955 *(artikel 20),* statutten gælder for et år ad gangen og forlænges automatisk, hvis den ikke rettidigt opsiges inden årets udgang; herfor gælder i enkeltheder følgende bestemmelser;

35 et IMA-medlem har ret til at opsige sit medlemskab senest den 1. oktober hvert år med virkning fra årets udgang; kontrolbureauet giver i rekommanderet brev alle IMA-medlemmer meddelelse om en opsigelse; inden for tre uger fra denne meddelelse har hvert IMA-medlem ret til at tilslutte sig opsigelsen, således at hans medlemskab ophører ved årets udgang; såfremt mere end halvdelen af de importører, forbrugere eller agenter, som var medlemmer ved årets begyndelse, udtræder på denne måde, ophæves IMA-statutten ved årets udgang;

2.2. *IMA-statuttens anvendelse*

36 2.2.1. Ved anvendelse af IMA-statutten tillægges der *princippet om »den rolige udvikling af det nederlandske marked for krydsfiner«* (præambel) en central betydning; dette indebærer, at man følger spilleregler, som — netop med henblik på den løbende procedure i EF-Kommissionen — kun med den nødvendige forsigtighed oplyses over for udenforstående (protokol over agenternes møde den 5. november 1976, s. 5);

37 IMA-foreningen sørger for, at nye medlemmer kun får adgang, såfremt de bevisligt opfylder de højeste krav (IMA-agenternes brochure »You are in very good hands ...«, s. 3); dette gælder især deres faglige erfaring samt niveauet og omfanget af deres forretninger; det er også forklaringen på, at de kvantitative adgangskrav stadig sættes op (senest for importører ved generalforsamlingens beslutning af 17. oktober 1977, protokollens s. 3); som begrundelse herfor anføres, at den øgede afsætning af krydsfinér i Nederlandene gør en forhøjelse af mængdekriterierne påkrævet;

38 den overvejelse, at en god udvikling inden for krydsfinésektoren kunne give et større antal virksomheder inden for dette område eksistensmuligheder, tilsidesættes åbenbart af hensyn til den »rolige udvikling af det nederlandske marked for krydsfinér«; i stedet for giver de skærpede kvantitative adgangskrav anledning til fusion af handelsvirksomheder, som kun i forening har udsigt til på tiltrædelsestidspunktet og fremover at kunne opfylde disse krav (generalforsamlingens protokol af 26. juni 1975, s. 6); nye medlemmer har i forvejen svært ved i længden at forsvare deres stilling blandt de mangeårige IMA-med-

lemmer, således at man stort set har at gøre med en temmelig stabil medlemskreds (kontrolbureauets cirkulære af 17. juni 1976, s. 2);

39 på denne måde undgås en uønsket udvikling, som befrygtes i tilfælde af IMA-statuttens ophør; ved statuttens bortfald ventes således en øget konkurrence, som kunne udvikle sig til »dræbende konkurrence« (»dodelijke concurrentie«) (mundtlig udtalelse fra en repræsentant for en stor agenturvirksomhed den 24. april 1978); statutten synes nødvendig for at sikre en ordnet samhandel og forhindre, at der optræder fuskere (»beunhazen«), som arbejder med en lav gevinstmargen på ca. 2 % (mundtlig udtalelse fra en repræsentant for et stort importfirma den 22. februar 1978);

40 under disse omstændigheder er det forståeligt, at ikke alle virksomheder, som ansøger om medlemskab af IMA, opfylder IMA-medlemmernes ønsker; såfremt ansøgerne er særlig samarbejdsvillige, får de også adgang, selv om de ikke opfylder alle statutmæssige forudsætninger; som begrundelse anføres f.eks., at »firmaet i øvrigt fuldt ud passer til IMA's ideer (generalforsamlingens protokol af 4. december 1973, s. 5); [Voor het overige past de fabriek geheel in de IMA-opzet]; kan der derimod ikke anføres sådanne positive argumenter, afvises ansøgningen om optagelse uanset den ifølge statutten bestående dispensationsmulighed, hvis blot et af de fastlagte kriterier ikke er opfyldt; således kunne det ske, at generalforsamlingen den 16. november 1976 godkendte en importørs ansøgning om optagelse, selv om denne i strid med artikel 3, litra c, i IMA-statutten i en periode på 3 år før ansøgningens indgivelse ikke havde indført den krævede mindstemængde; samtidig afviste den samme generalforsamling imidlertid en anden importørs ansøgning om optagelse, fordi han — nøjagtig som den førnævnte importør — ikke opfyldte denne forudsætning i henhold til artikel 3, litra c) (generalforsamlingens protokol af 16. 11. 1976, pkt. 7, 8);

41 oplysende er en beretning af 13. december 1976 om en diskussion, som fandt sted den 8. december 1976 i Amsterdam mellem medlemmer af IMA-tillidskommissionen og repræsentanter for en fransk krydsfinérproducent; uoverensstemmelsen drejede sig om, at den franske producent havde til hensigt, efter at hans kontrakt med en IMA-agent var bragt til ophør, fremtidig at levere til de IMA-importører, han havde som kunder, uden en IMA-agents medvirken; IMA-medlemmernes repræsentanter foreholdt den franske virksomhed, at det planlagte direkte salg ville forstyrre roen på det nederlandske marked; ingen af parterne var imidlertid tjent med uro; selv om IMA-organisationen ikke fungerede perfekt, spillede den dog en meget væsentlig rolle; dette fremgik af, at 70—80 % af den nederlandske import af krydsfinér skete via IMA; såfremt man indlod sig på direkte salg, ville IMA-statutten blive meningsløs; IMA-importørerne var imidlertid besluttet på at fastholde statutten; den franske virksomheds holdning — den ansås for »toneangivende« blandt de franske producenter — var af særlig betydning for IMA; hvis virksomheden undlod at benytte en IMA-agent, ville den forringe sine afsætningsmuligheder og være udsat for en stærkere konkurrence fra de øvrige producenter; den franske virksomhed forsikrede imidlertid, at den ikke havde i sinde at fastsætte sine priser således, at de kunne forstyrre roen på markedet (»zijn prijzen zodanig te gaan stellen dat deze de rust op de markt zullen verstoren«); efter diskussionen udbad den sig betænkningstid; senere gav den afkald på den direkte levering og afsluttede en eneagenturkontrakt med en anden IMA-agent;

42 2.2.2. De særlige problemer, som fremkommer ved anvendelsen af IMA-bestemmelserne om *optagelse af nye og eksklusion af hidtige medlemmer, kræver en nærmere redegørelse;*

først og fremmest må det tages i betragtning, at IMA i praksis ikke længere fastholder den betingelse om nederlandsk statsborgerskab, som er nævnt i statuttens artikel 3, litra a), artikel 4, litra a), og artikel 5, litra a); mens en ansøgning om optagelse den 11. januar 1973 endnu blev afvist under påberåbelse af de nævnte bestemmelser (protokol over tillidskommissionens møde den 11. januar 1973, pkt. 4), har generalforsamlingen i en beslutning om optagelse af 26. juni 1975 ikke længere fastholdt dette krav (protokol over generalforsamlingen den 26. juni 1975, pkt. 10);

43 udenforståendes uformindskede stærke interesse i optagelse i IMA-foreningen kan let forklares ved, at de vigtigste producenter af krydsfinér i hele verden har sluttet eneagenturkontrakter med IMA-agenter (voldgiftskendelse af 21. november 1968 om optagelse af importøren Austria B.V., s. 5); udenforstående har derfor ingen mulighed for direkte at købe de krydsfinérsorter, som disse producenter fremstiller; set fra IMA-importørernes side foreligger der herved det problem, at de ofte, når nye importører optages, mister disse som kunder, idet ansøgere om optagelse, inden denne godkendes, køber de krydsfinérsorter, som omfattes af IMA-ordningen, hos de importører, der fra gammel tid er IMA-medlemmer (protokol

over agenternes møde den 5. november 1976, s. 2 forneden);

44 dette er også forklaringen på IMA-medlemmernes ringe interesse i at optage andre agenter og importører og på de stadig nye bestræbelser på at skærpe adgangsbetingelserne; således har generalforsamlingen den 26. juni 1975 besluttet at forhøje de såkaldte tilmeldingsgebyrer (aanmeldingsgeld) for agenter fra 100 fl. til 500 fl., mens den er bibeholdt 1 000 fl. for importører og forbrugere (s. 3, pkt. 7 i protokollen); herved bemærkes, at tilmeldingsbegyret betragtes som betaling for de påløbne administrationsomkostninger og under alle omstændigheder tilfalder IMA, også når ansøgningen afvises; ved samme beslutning er optagelsesgebyret (entreegeld) for agenter, importører og forbrugere forhøjet fra 150 fl. til 1 000 fl.; i protokollen (på ovenfor anførte sted) bemærkes desangående: forhåbentlig vil ovenstående forhøjelser hindre, at virksomheder overilet ansøger om IMA-medlemskab; (gehoopt wordt dat de bovenstaande verhogingen zullen voorkomen dat bedrijven zich al te lichtvaardig voor het IMA-lidmaatschap aanmelden);

45 af endnu større betydning i denne forbindelse er de skærpede kvantitative optagelseskrav, som generalforsamlingen besluttede den 17. oktober 1977 (protokollens s. 3, pkt. 4); derved er den årlige mindstemængde krydsfinér, som en importør, der søger om optagelse, skal have indført i 3 år inden ansøgningen om optagelse, forhøjet fra 750 m³ til 2 000 m³; ved samme lejlighed forhøjede generalforsamlingen den årlige mindstemængde, som medlemmerne skal indføre, fra 1 000 m³ til 2 000 m³ (jf. protokollen på det ovenanførte sted); forud for disse beslutninger er gået årelange drøftelser, hvori der atter og atter blev gjort opmærksom på det negative indtryk, som sådanne skærpelser måtte fremkalde hos de nationale og europæiske kartelmyndigheder, som beskæftiger sig med IMA; oplysende er også den bemærkning fra et medlem af tillidskommissionen, som blev fremsat på denne kommissions møde den 15. juni 1977 (protokollen pkt. 8); den udtrykte forundring over de importmængder, som bestemte ansøgere om medlemskab opnåede, uden at det fremgik, hvordan de kunne opnå disse resultater;

46 2.2.3. en vigtig rolle ved den praktiske anvendelse af IMA-statutten spiller også *kontrolbureauets meddelelse af dispensation* ifølge statuttens artikel 10, litra A, afsnit b), lejlighedspartier (gelegenheidspartijen); dette vedrører særlig de tilfælde, hvor en udenlandsk producent ikke har sluttet en af IMA anerkendt eneagenturkontrakt med en IMA-agent; IMA's politik tilsigter, at sådanne producenter (afladers) »tilpasser sig den nederlandske markedsstruktur« ved at indgå en sådan eneagenturaftale (kontrolbureauets cirkulære af 17. juni 1976, s. 2 forneden); derfor gives der i disse tilfælde kun dispensation for et begrænset tidsrum og kun for begrænsede leverancer (det anførte sted i cirkulæret); kontrolbureauet sørger navnlig for:

— at dispensationsmængderne pr. importør ikke bliver for store,

— at disse mængder ikke alle stammer fra samme producent,

— at der ikke for samme producent gives for mange dispensationer (med hensyn til forskellige importører);

(generalforsamlingens protokol af 26. juni 1975, s. 6, pkt. 11);

47 såfremt en udenlandsk producent vedvarende nægter at slutte kontrakt om eneagentur, kan han som regel ikke mere gøre sig håb om at slutte yderligere forretninger med IMA-medlemmer (jf. de tilfælde vedrørende to franske producenter, som er nævnt i protokollen over mødet i tillidskommissionen af 2. april 1975, s. 2, pkt. 2, samt i protokollen over mødet i tillidskommissionen af 28. september 1976, s. 1 f. pkt. 4); har han imidlertid en stærkere position, fordi han leverer en ganske særlig krydsfinérart, som ellers er vanskelig at få, accepterer IMA undtagelsesvis også en sådan situation; en forudsætning herfor er det imidlertid, at leveringerne principielt kun går til IMA-importører og via en IMA-agent (jf. det tilfælde vedrørende en belgisk producent, som blev afgjort ved generalforsamlingens beslutning af 4. december 1973, protokollens s. 5, pkt. 3); hvis producenten slet ikke er rede til at acceptere en IMA-agents medvirken (selv uden eneagentur), betaler den pågældende IMA-importør den sædvanlige provision på 3 % til en IMA-agent efter eget valg (protokol over mødet i tillidskommissionen af 20. marts 1973, s. 4, pkt. 8);

48 2.2.4. *Forholdet mellem agenter og importører* har i årenes løb af og til været udsat for store belastninger; dette har i forbindelse med IMA-statuttens anvendelse gentagne gange ført til, at der i *medlemskredsen drøftedes en reform;*

allerede i 1973 viste der sig vanskeligheder, da midlertidige forsyningsproblemer førte til en svækkelse af foreningsdisciplinen blandt IMA-medlemmerne; dengang kunne udenlandske producenter, som ikke var anerkendt af IMA, slutte forretninger med IMA-medlemmer, uden at disse havde fået dispensation; da tillidskommissionen derefter drøftede anvendelse af sanktioner,

blev det klart, at nogle af dens medlemmer selv var af den opfattelse, at IMA-reglerne var for restriktive (mødeprotokol af 28. august 1973, s. 3 ff., pkt. 4);

49 tillidskommissionens formand påpegede, at agenternes obligatoriske medvirken ikke i alle tilfælde var rationel; dette gjaldt især for leveringer fra lande, hvor de store importører rådede over egne indkøbskontorer; som »rationel« (rationeel) betegnede han på den anden side agenternes virksomhed, når den bestod i at beskytte importørerne mod grossisters direkte import; disses virksomheder var undertiden blevet så store og havde organisatorisk udviklet sig så godt, at de i og for sig selv kunne gennemføre importforretninger (ovennævnte protokol, s. 5);

50 agenterne var heller ikke tilfredse med den bestående situation; de erkendte ganske vist, at IMA's fortsatte bestående også var i deres interesse, især på grund af koncentrationen hos IMA-importørerne af de leveringer, som de formidlede; samtidig krævede de imidlertid større bevægelsesfrihed ved slutning af forretninger med vigtige kunder uden for IMA, til hvem de i betydeligt omfang leverede varer, som ikke var omfattet af IMA; i sådanne tilfælde ønskede de at være berettiget til også at formidle IMA-varer til disse kunder (ovennævnte protokol, s. 5);

51 reformdrøftelserne, som til dels også fandt sted under henvisning til samtalerne med EF-Kommissionen, førte i begyndelsen ikke til mærkbare resultater, især fordi interessen herfor hurtig svækkedes, efter at forsyningssituationen var blevet gunstigere; imidlertid opstod der i den følgende tid gentagne gange et spændt forhold mellem agenter og importører; importørerne bebrejdede således agenterne, at de ikke var lige aktive i alle producentlande af interesse, således at importørerne selv måtte tage initiativer for at få adgang til nye leveringskilder (protokol over agenternes møde af 5. november 1976, s. 2); importørerne mente, at IMA-agenternes obligatoriske medvirken i sådanne tilfælde ikke var berettiget; den var desuden uønsket, fordi de pågældende importører mistede deres leveringsforspring, så snart de ifølge IMA-reglerne godkendte kontrakter med de nye leverandører om agentur blev meddelt de øvrige IMA-medlemmer (protokollen på det anførte sted); på den anden side bebrejdede agenterne importørerne, at de også søgte direkte kontakt med producenter i lande, hvor agenterne var aktive, og at de ikke altid iagttog påbudet om at anvende en IMA-agent, f.eks. ved indførsel af krydsfinér fra Nordamerika (ovennævnte protokol, s. 3);

52 i den efterfølgende IMA-generalforsamling den 16. november 1976 fremhævede formanden, at IMA-statutten stadig havde stor interesse for begge grupper, både agenter og importører (protokollen, s. 5, pkt. 9); overholdelsen af IMA-principperne gav dem mulighed for gensidigt at sikre deres markedspositioner; såfremt den seneste økonomiske udvikling førte til, at visse regler på bestemte områder kun med vanskelighed kunne overholdes, måtte man overveje ændringer i statutten; han henviste herved til et forslag, som var drøftet i tillidskommissionen, hvorefter denne skulle fastlægge retningslinjer og på bestemte områder kunne bemyndige kontrolbureauet til at give dispensation også i andre end de i statutten hjemlede tilfælde (protokollen på det anførte sted);

53 Drøftelsen af ændringsforslagene varede hele 1977; det bekræftedes herunder, at det først og fremmest var agenterne, som var interesseret i IMA's fortsatte bestående; de største importører var i hvert fald til enhver tid i stand til at indgå deres leveringsaftaler direkte med producenterne (70 % af IMA-indførslerne var, som ovenfor anført under nr. 6, i hænderne på de fem største IMA-importører); på den anden side var også IMA-importørerne interesseret i at fastholde IMA-reglerne; såfremt agenterne blev udelukket fra forretningerne mellem udenlandske producenter og store importører, ville de nemlig gå over til at formidle leveringer mellem producenter og importørernes kunder, dvs. grossister og storbrugere (protokol over mødet i tillidskommissionen af 17. august 1977, s. 3, pkt. 10);

54 ved drøftelserne af en smidiggørelse (versoepeling) af IMA-reglerne spillede det også en rolle, at der kunne henvises til, at EF-Kommissionen siden efteråret 1976 havde genoptaget undersøgelsen, og at en formel smidiggørelse af IMA-statuttens bestemmelser (formele versoepeling van de bepalingen van het IMA-Statuut) muligvis kunne hindre EF-myndighedernes indgriben (protokol over mødet i tillidskommissionen af 15. juni 1977, s. 3, pkt. 4); på dette møde redegjorde formanden for, at ændringsforslagene havde til formål at omdanne IMA-statutten til en rammeordning (raamwerk), som skulle udfyldes med tillidskommissionens retningslinjer for gennemførelsen (uitvoeringsrichtlijnen); statutten skulle affattes mere fleksibelt; om der skulle gøres brug af den således opnåede bevægelsesfrihed var et andet spørgsmål (ovennævnte protokol s. 4);

55 til sidst besluttede generalforsamlingen af 17. oktober 1977 principielt at vedtage de af til-

lidskommissionen foreslåede ændringer (protokollen, s. 8); de indebærer i det væsentlige følgende:

— beføjelse for kontrolbureauet til at give dispensation for enkelte statutstridige forretninger, som efter deres art og omfang er begrænset i overensstemmelse med tillidskommissionens retningslinjer (delvis udelukkelse af IMA-agenterne),

— omfattende anmeldelsespligt for IMA-medlemmerne vedrørende alle forretninger med krydsfinér, som er omfattet af IMA-statutten (konkretisering af anmeldelsespligten gennem kontrolbureauets retningslinjer),

— øget kontrol med medlemmer gennem kontrolbureauet, som fra nu af til enhver tid på eget initiativ kan foretage en undersøgelse af bøgerne;

2.3. *De deltagende virksomheders erklæringer i forbindelse med sagens behandling*

efter at klagepunkterne var meddelt i skrivelse af 19. oktober 1979, har de deltagende virksomheder (bilag 4 og 5) ved skrivelse af 9. januar 1980 meddelt, at de i tilslutning til tidligere overvejelser var rede til også formelt at opgive deres aftaler vedrørende IMA-statutten, som ikke var i trit med den faktiske udvikling, og erstatte dem med nye mindre restriktive aftaler;

selv om de af Kommissionen var blevet gjort opmærksom på, at de i betragtning af sagens samlede omstændigheder alligevel måtte regne med en beslutning i henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, har de i telex af 17. januar 1980 givet afkald på en mundtlig høring;

indtil nu har de deltagende virksomheder ikke anmeldt nye aftaler til Kommissionen;

de erklæringer, som er anført i de pågældende virksomheders skrivelse af 9. januar 1980, og som går ud på, at IMA-statutten i sin hidtidige affattelse ikke er i trit med den faktiske udvikling, og at der er forhandlinger i gang om en ny affattelse, ændrer ikke den kendsgerning, at disse aftaler er gældende indtil tidspunktet for den bebudede formelle ophævelse; desuden er der trods disse erklæringer stadig nogen tvivl om de deltagende virksomheders mulige fremtidige adfærd; af hensyn hertil synes det påkrævet ved en beslutning dels at fastslå, hvilke former for adfærd der strider mod artikel 85, dels at angive de deltagende virksomheder de grænser, som deres adfærd er underkastet i medfør af artikel 85;

de importører, agenter og forbrugere, som er medlemmer af IMA-sammenslutningen, er virksomheder i artikel 85, stk. 1's forstand; de i IMA-statutten fastlagte aftaler mellem dem indebærer overtrædelser af denne bestemmelse i det omfang, der fremgår af den efterfølgende redegørelse;

3. **Importørernes** vigtigste forpligtelser (IMA-statuttens artikel 7)

57 3.1. IMA-importørernes pligt til kun via IMA-agenter at aftage det af IMA-statutten omfattede krydsfinér — undtagen i tilfælde af dispensation — indskrænker disse importørers konkurrencemæssige handlefrihed; de kan hverken købe direkte hos de udenlandske producenter, som repræsenteres af IMA-agenter, eller købe sådan krydsfinér direkte af andre udenlandske tilbudsgivere (producenter eller handlende) eller hos en agent, som ikke er tilsluttet IMA; samtidig er dette et indgreb i de udenlandske tilbudsgiveres (producenters eller handlendes) konkurrencefrihed med hensyn til krydsfinér, uanset om disse er anerkendt af IMA eller ej;

58 det eksempel, som er nævnt ovenfor under nr. 41, og som vedrører en fransk producent, der ønskede for fremtiden at levere til nogle IMA-importører uden om IMA-agenterne, kan illustrere dette; han havde kun valget mellem at give afkald på forretningerne med IMA-medlemmer og at give afkald på levering til kunder uden for IMA, hvilket uomgængeligt ville følge af, at der på ny blev indgået en aftale om eneagentur med en IMA-agent;

59 endelig er også det af betydning, at de forretningsmæssige muligheder i og uden for Nederlandene for agenter, som ikke er medlemmer af IMA, også forringes, da de ikke kan formidle leveringer fra de udenlandske producenter, eksportører eller handlende, som de repræsenterer, til IMA-importører; noget tilsvarende gælder i forholdet til de forbrugere, som er tilsluttet IMA

B. ANVENDELSE AF EØF-TRAKTATENS ARTIKEL 85, stk. 1

56 Ifølge artikel 85, stk. 1, er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, uforenelige med fællesmarkedet og er forbudt;

(IMA-consumenten); de aftaler, som har de nævnte hindringer til følge, har derfor en begrænsning af konkurrencen inden for Fællesmarkedet til formål, og denne begrænsning er så meget desto mere mærkbar, som IMA kontrollerer 70 % af det nederlandske marked for krydsfinér (jf. ovenfor under nr. 6);

60 3.2. de pågældende aftaler kan desuden påvirke handelen mellem medlemsstater mærkbart, for så vidt de vedrører forretningssamkvemmet med andre EF-lande, dvs. levering af krydsfinér, der er fremstillet dér, eller af krydsfinér med oprindelse i tredjelande, som er overgået til fri omsætning i medlemsstaterne;

efter det af Kommissionen fastslåede, gælder dette for den virksomhed, der udfoldes af de i bilag 4 anførte importører, som afvikler en væsentlig del af deres indførsel via agenter, der er anerkendt af IMA, og som repræsenterer producenter i andre EF-lande; handelssamkvemmet mellem medlemsstaterne forløber således ad andre baner, end det normalt ville være tilfældet uden den påtalte forpligtelse; dets naturlige udvikling forstyrres herved på en måde, der kan skade virkeliggørelsen af målene for et fælles marked for medlemsstaterne; herved skal der ikke blot tages hensyn til det betydelige omfang af den nederlandske indførsel af krydsfinér fra andre EF-lande, men også til virkningen af ekskluvisforpligtelsen på den forretningsvirksomhed, som udøves inden for Det europæiske Fællesskab — både i og uden for Nederlandene — af agenter inden for denne branche, som ikke er tilsluttet IMA; også deres tjenesteydelser er en del af handelssamkvemmet mellem medlemsstaterne og deres udfoldelsesmuligheder inden for fællesmarkedet skal beskyttes lige så vel som vareudvekslingen mellem producenter og importører;

4. Agenternes vigtigste forpligtelser (IMA-statuttens artikel 9)

61 4.1. på samme måde må man bedømme de forpligtelser, der er pålagt IMA-agenterne, og som går ud på, at de kun må arbejde inden for rammerne af anerkendte kontrakter om (ene)agentur, og kun formidle leveringer til IMA-importører eller IMA-forbrugere; den hjælpefunktion, som de udøver ved formidling af varer, henhører under området tjenesteydelser, som er underkastet EØF-traktatens konkurrenceregler lige så vel som forretninger foretaget på varemarkedet;

62 som det fremgår af Kommissionens meddelelse af 24. december 1962 vedrørende aftaler med handelsrepræsentanter om enerepræsentation [1], omfattes aftaler om enerepræsentation ikke som sådanne af forbudet i artikel 85, stk. 1; IMA-agenternes ret til at indgå den slags aftaler på grundlag af deres egen individuelle beslutning står ikke til diskussion;

de har derimod under overtrædelse af artikel 85, stk. 1, gennem fælles handling indskrænket deres konkurrencemæssige frihed, idet de har forpligtet sig til kun at virke inden for rammerne af de af IMA anerkendte kontrakter om eneagentur og desuden til kun at tilbyde den af IMA-statutten omfattede krydsfinér til IMA-importører eller IMA-forbrugere; de har på denne måde samtidig begrænset valgmulighederne for de udenlandske producenter, som gerne ville benytte sig af disse IMA-agenternes formidling, uden at de derfor er rede til at slutte en af IMA anerkendt kontrakt om eneagentur; det drejer sig også her, i betragtning af omfanget af krydsfinérindførsel, som kontrolleres af IMA — og dermed af IMA-agenterne, om mærkbare konkurrencebegrænsninger;

63 4.2 de pågældende aftaler kan også mærkbart påvirke handelen mellem medlemsstaterne, for så vidt de i bilag 5 nævnte agenter deltager som parter heri (på grundlag af anerkendte agenturaftaler formidler disse agenter) i væsentligt omfang leveringer fra producenter med hjemsted i andre medlemsstater); mulighederne for en sådan påvirkning følger allerede af det ovenfor under pkt. 3.2. (nr. 60) udviklede, hvorefter handelssamkvemmet mellem medlemsstaterne omfatter agenternes tjenesteydelser som led i forretningssamkvemmet mellem medlemstaterne; mens det i de dér omhandlede tilfælde drejer sig om, at IMA-importørerne begrænser de forretningsmæssige muligheder for de agenter, som ikke er tilsluttet IMA, drejer det sig her om, at IMA-agenternes virksomhed er begrænset til IMA-medlemmer, hvilket såvel med hensyn til udvekslingen af varer som tjenesteydelser bevirker en kunstig fordrejning af handelsmønsteret;

5. Andre konkurrencebegrænsende aftaler indgået af IMA-medlemmer

5.1. *Procedurer ved anerkendelse af nye agenturkontrakter*

64 denne procedure, som er fastlagt i IMA-statuttens artikel 10, åbner mulighed for i tilfælde af, at en udenlandsk producent opsiger en anerkendt

---

[1] EFT nr. 139 af 24. 12. 1962, s. 2921/62.

kontrakt om agentur, at nægte anerkendelse af den nye kontrakt om agentur, som i stedet for sluttes med en anden IMA-agent (artikel 10, litra C, jf. ovenfor under nr. 23); den uomgængelige følge af den sådan IMA-beslutning er, at den udenlandske producent må annullere opsigelsen eller give afkald på yderligere forretninger med IMA; for så vidt producenter i andre EF-lande berøres heraf, må dette anses for en mærkbar konkurrencebegrænsning, som påvirker handelen mellem medlemstaterne og derfor er omfattet af artikel 85, stk. 1; selv om denne bestemmelse i statutten hidtil sjældent er blevet anvendt, udtrykkes der herved dog en hensigt til under visse omstændigheder at påvirke handlefriheden for IMA-medlemmernes aftaleparter i konkurrencebegrænsende retning; den blotte mulighed for en sådan påvirkning kan allerede holde de udenlandske producenter fra at udforme retsforholdet til IMA-medlemmerne frit;

5.2. *Kontrakter om kontrolforanstaltninger og pålæggelse af bøder*

65 de beføjelser, som kontrolbureauet har i henhold til IMA-statuttens artikel 16, må betragtes som yderligere restriktive faktorer i forbindelse med de ovenfor omhandlede konkurrencebegrænsende aftaler; de omfattes ikke i sig selv af artikel 85, stk. 1, men som en integrerende bestanddel af de vigtigste forpligtelser, som IMA-medlemmerne har aftalt, falder de dog ind under denne bestemmelse; dette gælder dels de detaljerede oplysninger, som skal fremsendes kvartalsvis, om de af importørerne sluttede leveringskontrakter, og som kan medføre sanktioner, dels for den aftalte adgang til kontrol i IMA-medlemmernes forretningslokaler;

66 aftalerne om pålæggelse af bøder for overtrædelse af IMA-statutten (artikel 18) må bedømmes på samme måde; de har ligeledes til formål at bevirke en bedre gennemførelse af de bestemmelser i statutten, som især giver anledning til indvendinger, og omfattes i samme omfang som disse af artikel 85, stk. 1, dvs. i alle de tilfælde, hvor forretningsforbindelser med virksomheder i andre EF-lande spiller en rolle;

C. ANVENDELSE AF EØF-TRAKTATENS ARTIKEL 85, STK. 3

67 Ifølge artikel 85, stk. 3, kan bestemmelserne i stk. 1 erklæres for uanvendelige på aftaler eller samordnet praksis, som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der:

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål,

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer;

de ifølge dette stykke nødvendige forudsætninger for at undtage de aftaler, som sanktioneres i henhold til artikel 85, stk. 1, er imidlertid ikke opfyldt;

6. **Importørernes vigtigste forpligtelser (IMA-statuttens artikel 7)**

68 IMA-agenternes obligatoriske medvirken ved indgåelse af kontrakter, som IMA-importørerne slutter om levering af krydsfinér fra andre EF-lande, medfører ingen af de i artikel 85, stk. 3, nævnte positive virkninger; især der herved ikke en forbedring af varernes fordeling; under IMA-medlemmernes interne drøftelser er der endog med gode argumenter rejst tvivl om agenternes rolle ved afviklingen af de mere komplicerede indførsler fra oversøiske lande under henvisning til de større importørers højt udviklede forretningsorganisation og deres hyppige direkte kontakter med udenlandske producenter (jf. ovenfor under nr. 49, 51); på denne baggrund er agenternes obligatoriske medvirken ved sædvanlige forretninger inden for fællesmarkedet overflødig, især i et land som Nederlandene, som er åbent over for hele verden og er indstillet på international handel; i så henseende er den forretningsorganisation, som den typiske lille og mellemstore importvirksomhed råder over, tilstrækkelig til fuldt ud at opfylde kravene til en direkte forretningsforbindelse med de udenlandske producenter;

det er endvidere ikke godtgjort, at nederlandske forbrugere skulle have opnået prisfordele af IMA-statuttens regler; prisstatistikken i bilag 9—11 viser snarere, at — med undtagelse af to varegrupper i 1977 — er det hollandske importprisniveau langt fra det laveste;

69 også selv om man gik ud fra den forudsætning, at agenternes medvirken i visse tilfælde stadig er af betydning ved EF-forretninger, kunne denne overvejelse ikke retfærdiggøre anvendelsen af artikel 85, stk. 3; importørernes kollektive forpligtelse til altid at handle via agenter, oven i

købet IMA-agenter, går afgjort for vidt; en sådan forpligtelse er i strid med artikel 85, stk. 3, litra a), hvorefter der ikke må pålægges de deltagende virksomheder begrænsninger som ikke er nødvendige for at nå de pågældende mål — her forbedring af fordelingen af varerne; såfremt det for mindre importører medfører væsentlige omkostningsbesparelser, at der medvirker en agent, der samtidig repræsenterer flere EF-producenter, står det disse importører frit for at anvende en sådan agents tjenesteydelser uden generelt at være forpligtet hertil;

70 en anden bedømmelse kan heller ikke forsvares under henvisning til de dispensationsmuligheder, som er hjemlet i IMA-statutten; ikke blot har IMA fra begyndelsen håndhævet disse muligheder restriktivt (jf. ovenfor under nr. 46 og 54); det kan principielt heller ikke anerkendes, at konkurrencebegrænsende aftaler fortjener en mildere bedømmelse, såfremt de deltagende virksomheder eller de af dem oprettede organer i enkelte tilfælde ser bort fra at gennemføre de aftalte konkurrencebegrænsninger;

7. Agenternes vigtigste forpligtelser (IMA-statuttens artikel 9)

71 af tilsvarende grunde kan heller ikke IMA-agenternes forpligtelse til ved leveringer fra andre EF-lande kun at handle inden for rammerne af anerkendte kontrakter om (ene)agentur og til kun at formidle leveringer til IMA-importører eller IMA-forbrugere fritages i henhold til artikel 85, stk. 3;

7.1 med hensyn til den *tvungne indgåelse af kontrakter om eneagentur med* udenlandske EF-producenter ses det ikke, hvordan dette kan bevirke en forbedring af fordelingen af varerne; det siger sig selv, at en udenlandsk producent kan have en naturlig interesse i at lade bestemte markeder bearbejde af en enkelt agent, som udelukkene er beføjet til at slutte forretninger for ham;

ovenfor (under nr. 62) er det allerede godtgjort, at artikel 85, stk. 1, ikke er til hinder for en sådan forretningspolitik fra producentens side; også ud fra agentens synspunkt kan en sådan eksklusiv binding være en fordel; der kan imidlertid lige så godt tænkes tilfælde, hvor hverken producenten er interesseret i at komme i forbindelse med alle potentielle kunder udelukkende gennem den samme agent, eller agenten interesseret i at stå i forbindelse med alle de købere, som kommer i betragtning; under disse omstændigheder kan den kollektive forpligtelse til indgåelse af eneagenturkontrakter ikke have de i artikel 85, stk. 3, krævede positive virkninger;

72 7.2. heller ikke *forpligtelsen til kun at formidle levering til IMA-importører eller IMA-forbrugere* bidrager til en forbedring af fordelingen af varerne; det modsatte er tilfældet; såfremt IMA-agenterne nemlig frit kunne formidle leveringer til grossister og store detailhandelscentre (f.eks. do it yourself-centre), ville dette i en række tilfælde afkorte handelsvejene, spare mellemhandleravance og formindske transportomkostningerne (jf. ovenfor under nr. 53); anvendelse af artikel 85, stk. 3, kommer under disse omstændigheder ikke i betragtning;

8. Andre restriktive aftaler indgået af IMA-medlemmerne

73 heller ikke med hensyn til de øvrige restriktive aftaler ses der at være argumenter, som taler for anvendelsen af artikel 85, stk. 3, i forbindelse med EF-forretningers afvikling; dette gælder for alle de ordninger, som er gennemgået under 5.1. og 5.2. (nr. 64—66), nemlig:

— proceduren for anerkendelse af bestemte nye agenturaftaler,

— importørernes pligt til at meddele visse oplysninger og kontrolbureauets beføjelser til at føre tilsyn,

— pålæggelse af bøder;

D. ANVENDELSE AF ARTIKEL 3, STK. 1, OG ARTIKEL 16, STK. 1, LITRA a), I FORORDNING nr. 17/62

(Sammenfatning af overtrædelserne)

74 9. Kommissionen ser sig således foranlediget til at fastslå følgende overtrædelser og samtidig, i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 17/62 at pålægge de pågældende virksomheder (bilag 4 og 5) straks at bringe disse til ophør, såfremt de ikke allerede har gjort det:

a) de deltagende IMA-importørers forpligtelse til kun at købe det af IMA-statutten omfattede krydsfinér fra andre EF-lande gennem IMA-agenter (undtagen når der gives dispensation) (IMA-statuttens artikel 7),

b) de deltagende IMA-agenters forpligtelse til ved tilbud på eller salg af det af IMA-statutten omfattede krydsfinér fra andre EF-lande kun at virke inden for rammerne af anerkendte kontrakter om eneagentur (IMA-statuttens artikel 9),

c) de deltagende IMA-agenters forpligtelse til kun til IMA-importører eller IMA-forbrugere at tilbyde eller sælge det af IMA-statutten omfattede krydsfiner fra andre EF-lande (IMA statuttens artikel 9),

d) de deltagende IMA-medlemmers forpligtelse til at underkaste sig en afgørelse truffet af IMA-organerne, som nægter at anerkende en agenturkontrakt med en EF-producent, der erstatter en forinden mellem denne producent og en anden IMA-agent indgået agenturkontrakt (IMA-statuttens artikel 10, litra C),

e) de deltagende IMA-medlemmers forpligtelse til periodisk at give kontrolbureauet detaljerede oplysninger om de af dem indgåede leveringskontrakter, for så vidt disse oplysninger vedrører leveringer fra andre EF-lande (IMA-statuttens artikel 16),

f) de deltagende IMA-medlemmers forpligtelse til at give kontrolbureauet adgang til at foretage undersøgelser i deres forretningslokaler, for så vidt disse undersøgelser omfatter deres relationer med forretningsforbindelser i andre EF-lande (IMA-statuttens artikel 16 sammenholdt med artikel 7 og 9),

g) de deltagende IMA-medlemmers forpligtelse til at underkaste sig IMA-organernes afgørelser som pålæg af bøder, som indirekte eller direkte vedrører deres relationer med forretningsforbindelser i andre EF-lande (IMA-statuttens artikel 18 sammenholdt med artikel 7 og 9);

75 10. endelig ser Kommissionen sig foranlediget til i sin beslutning at anvende artikel 16, stk. 1, litra a), i forordning nr. 17 for at tvinge de pågældende virksomheder til at bringe de konstaterede overtrædelser til ophør; Kommissionen kan i medfør af denne bestemmelse pålægge virksomheder tvangsbøder på 50 til 1 000 regningsenheder for hver dags forsinkelse regnet fra det i beslutningen fastsatte tidspunkt; da der her er tale om små og mellemstore virksomheder forekommer det rimeligt at fastsætte tvangsbøderne til 300 ERE for de pågældende IMA-importørers vedkommende og til 100 ERE for de pågældende IMA-agenters vedkommende —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Følgende aftaler udgør en overtrædelse af EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, for så vidt de i artikel 4 nævnte virksomheder deltager heri:

a) den aftale, hvorefter de i artikel 4 nævnte IMA-importører er forpligtet til kun at købe det af IMA-statutten omfattede krydsfinér fra andre EF-lande gennem IMA-agenter (medmindre der gives dispensation) (IMA-statuttens artikel 7);

b) den aftale, hvorefter de i artikel 4 nævnte IMA-agenter er forpligtet til ved tilbud på eller salg af det af IMA-statutten omfattede krydsfinér fra andre EF-lande kun at virke inden for rammerne af anerkendte kontrakter om eneagentur (IMA-statuttens artikel 9);

c) den aftale, hvorefter de førnævnte IMA-agenter er forpligtet til kun at tilbyde eller sælge det af IMA-statutten omfattede krydsfinér fra andre EF-lande til IMA-importører eller IMA-forbrugere (IMA-statuttens artikel 9);

d) den aftale, hvorefter de førnævnte IMA-importører og -agenter er forpligtet til at underkaste sig en afgørelse truffet af IMA-organerne, som nægter at anerkende en agenturkontrakt med en EF-producent, der erstatter en tidligere mellem denne producent og en anden IMA-agent indgået agenturkontrakt (IMA-statuttens artikel 10, litra C);

e) den aftale, hvorefter de førnævnte IMA-importører og -agenter er forpligtet til periodisk at give kontrolbureauet detaljerede oplysninger om de af dem indgåede leveringskontrakter, for så vidt disse oplysninger vedrører leveringer fra andre EF-lande (IMA-statuttens artikel 16);

f) den aftale, hvorefter de førnævnte IMA-importører og -agenter er forpligtet til at give kontrolbureauet adgang til at foretage undersøgelser i deres forretningslokaler, for så vidt disse undersøgelser vedrører deres relationer med forretningsforbindelser i andre EF-lande (IMA-statuttens artikel 16, sammenholdt med artikel 7 og 9);

g) den aftale, hvorefter de førnævnte IMA-importører og -agenter er forpligtet til at underkaste sig IMA-organernes afgørelser om pålæg af bøder, som direkte eller indirekte vedrører deres relationer med forretningsforbindelser i andre EF-lande (IMA-statuttens artikel 18, sammenholdt med artikel 7 og 9).

Artikel 2

Anmodningen om anvendelse af EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, afslås.

Artikel 3

1. De virksomheder, til hvem denne beslutning er rettet, skal straks bringe de i artikel 1 omhandlede overtrædelser til ophør, for så vidt de ikke allerede af egen drift har gjort dette, og fremtidig undlade at indgå aftaler eller følge en samordnet praksis med tilsvarende virkning.

2. For enhver af de i artikel 1 konstaterede overtrædelser, der ikke er bragt til ophør inden to måneder fra denne beslutnings meddelelse, pålægges der de deri deltagende virksomheder en tvangsbøde for hver dags forsinkelse. For de i artikel 4, litra a), nævnte virksomheders vedkommende fastsættes tvangsbøden til trehundrede — 300 europæiske regningsenheder dvs. 824,56 (ottehundrede og fireogtyve 56/100) hollandske gylden, og for de i artikel 4, litra b), nævnte virksomheders vedkommende fastsættes tvangsbøden til ethundrede (100) europæiske regningsenheder dvs. 274,85 (tohundrede og fireoghalvfjers 85/100) hollandske gylden.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til følgende virksomheder:

(a) *IMA-Importører*

Bijl Bouwstoffen Import B. V.,
Arnhem (Nederlandene)

Bouwmaterialenhandel en Industrie Dripla B. V.,
Zwijndrecht (Nederlandene)

Sasco Houtprodukten B. V., Zwolle,
Zwolle (Nederlandene)

Fijnplaat Fijnhout Plaatmaterialen Import B. V.,
Amsterdam (Nederlandene)

A. Hemsning's Handelsmaatschappij B. V.,
Amsterdam (Nederlandene)

B. V. Houthandel Holland Triplex Import (H. T. I.),
Rotterdam (Nederlandene)

Verenigde Internatio Houtbedrijven B. V.,
Dordrecht (Nederlandene)

Leeuwerik Plaat B. V.,
Eindhoven (Nederlandene)

Ret Jongeneel,
Utrecht (Nederlandene)

Plaatmaterialen Rote Westzaan B. V.,
Westzaan (Nederlandene)

B. V. Hardhouthandel Trima,
Zaandam (Nederlandene)

(b) *IMA-agenter*

M. Abas C. V., Amsterdam-C (Nederlandene)

Bakker & Röpcke C. V., Amsterdam-C (Nederlandene)

Foham Houtagenturen, Utrecht (Nederlandene)

B. V. Houtagenturen Scholten v/h Gustaf A. Faber,
Amsterdam-C (Nederlandene)

B. V. Houtprodukten U. C. M, Den Haag (Nederlandene)

Interplaat Faber B. V., Heemstede (Nederlandene)

Leenaars Oosterhout B. V., Oosterhout (N.Br.)
(Nederlandene)

Stahl & Zoon B. V., Rotterdam (Nederlandene).

Vereenigde Houtagenturen, Aerdenhout (Nederlandene).

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 1980.

På Kommissionens vegne

Raymond VOUEL

Medlem af Kommissionen

BILAG 1

IMA-agenter

M. Abas CV	Sarphatistraat 117	Amsterdam-C
Altius & Co. CV	Rijksweg 34 Postbus 494 (Bussum)	Naarden
Bakker & Röpcke CV	De Ruyterkade 128 Postbus 2214	Amsterdam-C
Cornelius Borst & Co. BV	De Ruyterkade 128 Postbus 2214	Amsterdam-C
Dekker Junior BV	Nic. Maesstraat 109 Postbus 5026	Amsterdam-C
Fins Verkoopkantoor	Meer en Vaart 318 Postbus 9030	Amsterdam
Foham Houtagenturen	Wilhelminapark 50 Postbus 14037	Utrecht
A. Frank CV	De Ruyterkade 128 Postbus 2214	Amsterdam-C
Erven D. van Hessen BV	Wilhelminapark 50 Postbus 14037	Utrecht
BV Houtagenturen Scholten v/h Gustaf A. Faber	Keizersgracht 501	Amsterdam-C
BV Houtprodukten UCM	Raamweg 15 Postbus 96819	Den Haag
Incona BV	Postbus 70	's-Graveland
Interplaat Faber BV	Herenweg 64 Postbus 175	Heemstede
Leenaars Oosterhout BV	Voorstraat 34	Oosterhout (N.Br.)
Eduard van Leer BV	Rokin 75 Postbus 3505	Amsterdam
Firma Monsjou & Endel	Beethovenlaan 28	Bilthoven
NV Handelmij Noordhout	Keizersgracht 758	Amsterdam-C
Stahl & Zoon BV	Rederijstraat 3 Postbus 1063	Rotterdam
Vereenigde Houtagenturen	Afterlaan 28 Postbus 106	Aerdenhout
W. van der Vlugt Consultants BV	Raamweg 15 Postbus 96824	Den Haag
Van der Weide & Co. BV	Gebouw Candida N. Z. Voorburgwal 120/126 Postbus 3975	Amsterdam-C

BILAG 2

IMA-importører

Handel Mij. Austria BV	Heereweg 290 Postbus 113	Lisse
NV Houthandel	Gevleweg 39—41 (Houthaven)	Amsterdam-C
Bijl Bouwstoffen Import BV	Beyerinckweg 24 Postbus 349	Arnhem
DPW Houtimport BV	Postbus 100	Zaandam
Bouwmaterialenhandel en Industrie Dripla BV	Merwedeweg 9 Postbus 39	Zwijndrecht
Houthandel v/h Eindhoven & Zoon BV Tevens: Sasco Hout- produkten BV, Zwolle	Gasthuisdijk 25 Postbus 520	Zwolle
Fetim BV	Rigakade 1 Houthaven	Amsterdam
Fijnplaat Fijnhout Plaatmaterialen Import BV	Nieuwe Hemweg 1—6 Postbus 1119	Amsterdam
Gépla BV (Bruynzeel Multipanel BV, Zaandam)	Oud Saenden 20 Postbus 59 t.a.v. de heer H. A. Küling	Zaandam (Uden)
BV Handelsonderneming v/h Fa. Hagenaar	Postbus 90	Hardinxveld-Giessendam
A. Hemsing's Handelmaatschappij BV	Vlothavenweg 20	Amsterdam
BV Houthandel Holland Triplex Import (HTI)	Abraham van Stolkweg 74 Postbus 1100	Rotterdam
Verenigde Internatio Houtbedrijven BV	Postbus 652	Dordrecht
Leeuwerik Plaat BV	Hurksestraat 22 Postbus 700	Eindhoven
BV Loka	Rijshoutweg 12 Postbus 91	Zaandam
Handelsonderneming Lutra BV	Ankerweg 4 Postbus 8138	Amsterdam
BV Madosa	Prins Hendrikkade 171	Amsterdam-C
Polman BV Imp. Hardhout en Plaatmateriaal	Postbus 1371	Enschede
Ret Jongeneel	Zeedijk 6 Postbus 49	Utrecht
Plaatmaterialen Rote Westzaan BV	Postbus 24	Westzaan
Schoenmakers Import BV	Archangelkade 8 Houthaven	Amsterdam
Jan Smulders Triplex Import BV	Postbus 140	Eindhoven
Handelsmaatschappij Tribomij BV	Keizersgracht 392	Amsterdam-C
BV Hardhouthandel Trima	Badhuisweg 1 Postbus 1093	Zaandam
Vezaply BV	Postbus 283	Beverwijk

BILAG 3

IMA-forbrugere

Bruynzeel Keukens BV	Wattweg 17 Postbus 140 t.a.v. de heer T. J. J. Veerman	Bergen op Zoom
Halbertsma BV	Stationsweg 6	Grouw
Emballagefabrieken Verma BV	Keulsekade 216	Utrecht

BILAG 4

IMA-importører med EF-aktiviteter

Bijl Bouwstoffen Import BV	Beyerinckweg 24 Postbus 349	Arnhem
Bouwmaterialenhandel en Industrie Dripla BV	Merwedeweg 9 Postbus 39	Zwijndrecht
Sasco Houtprodukten BV, Zwolle	Gasthuisdijk 25 Postbus 520	Zwolle
Fijnplaat Fijnhout Plaat-materialen Import BV	Nieuwe Hemweg 1—6 Postbus 1119	Amsterdam
A. Hemsing's Handelmaatschappij BV	Vlothavenweg 20	Amsterdam
BV Houthandel Holland Triplex Import (HTI)	Abraham van Stolkweg 74 Postbus 1100	Rotterdam
Verenigde Internatio Houtbedrijven BV	Postbus 652	Dordrecht
Leeuwerik Plaat BV	Hurksestraat 22 Postbus 700	Eindhoven
Ret Jongeneel	Zeedijk 6 Postbus 49	Utrecht
Plaatmaterialen Rote Westzaan BV	Postbus 24	Westzaan
BV Hardhouthandel Trima	Badhuisweg 1 Postbus 1093	Zaandam

BILAG 5

IMA-agenter med EF-aktiviter

M. Abas CV	Sarphatistraat 117	Amsterdam-C
Bakker & Röpcke CV	De Ruyterkade 128 Postbus 2214	Amsterdam-C
Foham Houtagenturen	Wilhelminapark 50 Postbus 14037	Utrecht
BV Houtagenturen Scholten v/h Gustaf A. Faber	Keizersgracht 501	Amsterdam-C
BV Houtprodukten UCM	Raamweg 15 Postbus 96819	Den Haag
Interplaat Faber BV	Herenweg 64 Postbus 175	Heemstede
Leenaars Oosterhout BV	Boorstraat 34	Oosterhout (N.Br.)
Stahl & Zoon BV	Rederijstraat 3 Postbus 1063	Rotterdam
Vereenigde Houtagenturen	Afterlaan 28 Postbus 106	Aerdenhout

BILAG 6

Indførsler til Nederlandene af fineret træ og krydsfinér i 1976

(Mængder i 1 000 kg)

NIMEXE	Oprindelse / Varebetegnelse	F	B-L	D	I	UK	DK	IRL	EF (EUR-9)	Extra EF (EUR-9)	Hele verden
44.15-20	Krydsfinér, udelukkende bestående af finér	33 296	12 553	2 431	468	102	683	—	49 533	129 130	178 663
44.15-31	Stavlimet eller bloklimet finér, med kerne af sammenlimede blokke, lister eller stave af træ	1 051	4 206	920	47	2	—	—	6 226	983	7 209
44.15-39	Finér med kerne af andre materialer	190	1 699	309	50	—	1	—	2 249	214	2 463
44.15-80	Fineret træ og krydsfinér, som ikke henhører under 44.15-20 – 39; indlagt træ	277	1 731	161	13	8	—	—	2 190	5 344	7 534
	I alt 44.15-20 til 44.15-80	34 814	20 189	3 821	578	112	684	—	60 198	135 671	195 869

Kilde: De europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor.

BILAG 7

Indførsler til Nederlandene af fineret træ og krydsfinér i 1977

(Mængder i 1 000 kg)

NIMEXE	Oprindelse / Varebetegnelse	F	B-L	D	I	UK	DK	IRL	EF (EUR-9)	Extra EF (EUR-9)	Hele verden
44.15-20	Krydsfinér, udelukkende bestående af finér	36 308	7 865	2 601	518	881	141	—	48 314	151 665	199 979
44.15-31	Stavlimet eller bloklimet finér, med kerne af sammenlimede blokke, lister eller stave af træ	319	2 972	1 098	77	30	—	—	4 496	1 959	6 455
44.15-39	Finér med kerne af andre materialer	8	1 398	321	1	123	4	—	1 855	525	2 380
44.15-80	Fineret træ og krydsfinér, som ikke henhører under 44.15-20 – 39; indlagt træ	52	1 067	537	34	6	12	—	1 708	2 349	4 057
	I alt 44.15-20 til 44.15-80	36 687	13 302	4 557	630	1 040	157	—	56 373	156 498	212 871

Kilde: De europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor.

BILAG 8

Indførsler til Nederlandene af fineret træ og krydsfinér i 1978

(Mængder i 1 000 kg)

NIMEXE	Oprindelse / Varebetegnelse	F	B-L	D	I	UK	DK	IRL	EF (EUR-9)	Extra EF (EUR-9)	Hele verden
44.15-20	Krydsfinér, udelukkende bestående af finér	43 005	4 932	1 517	555	12 169	481	—	62 659	190 827	253 486
44.15-31	Stavlimet eller bloklimet finér, med kerne af sammenlimede blokke, lister eller stave af træ	83	2 124	970	34	119	—	—	3 330	1 786	5 116
44.15-39	Finér med kerne af andre materialer	54	962	269	89	119	1	—	1 494	467	1 961
44.15-80	Fineret træ og krydsfinér, som ikke henhører under 44.15-20 – 39; indlagt træ	292	478	396	372	69	—	—	1 607	218	1 825
	I alt 44.15-20 til 44.15-80	43 434	8 496	3 152	1 050	12 476	482	—	69 090	193 298	262 388

Kilde: De europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor.

BILAG 9

Gennemsnitspriser for importeret fineret træ og krydsfinér

1976

(ERE/ton)

NIMEXE	Oprindelse	D	F	I	NL	B-L	UK	IRL	DK	EUR-9
44.15-20	Hele verden	495	520	304	457	410	392	431	469	434
	Intra EUR-9	627	526	634	580	638	752	782	1 013	613
	Extra EUR-9	455	519	296	409	355	386	408	463	413
44.15-31	Hele verden	522	480	326	489	411	398	348	567	433
	Intra EUR-9	538	509	719	510	536	681	416	518	534
	Extra EUR-9	506	428	319	357	344	379	324	650	391
44.15-39	Hele verden	661	533	375	391	522	...	325	681	534
	Intra EUR-9	708	694	462	407	612	...	340	465	623
	Extra EUR-9	568	390	349	210	389	...	257	1 078	420
44.15-80	Hele verden	712	695	390	488	676	404	542	662	579
	Intra EUR-9	844	946	495	574	745	495	517	788	763
	Extra EUR-9	527	572	380	452	522	341	554	651	458

Kilde: EUROSTAT – NIMEXE.

BILAG 10

Gennemsnitspriser for importeret fineret træ og krydsfinér

1977

(ERE/ton)

NIMEXE	Oprindelse	D	F	I	NL	B-L	UK	IRL	DK	EUR-9
44.15-20	Hele verden	558	527	327	505	447	405	519	491	466
	Intra EUR-9	715	581	637	664	694	844	704	1 177	690
	Extra EUR-9	506	518	319	454	391	398	480	480	436
44.15-31	Hele verden	611	540	342	553	469	490	464	643	517
	Intra EUR-9	580	549	709	594	627	758	550	629	593
	Extra EUR-9	632	467	306	459	401	465	446	697	478
44.15-39	Hele verden	671	653	394	344	664	695	464	1 131	577
	Intra EUR-9	718	782	518	322	689	852	430	583	671
	Extra EUR-9	566	416	356	419	447	538	552	1 180	457
44.15-80	Hele verden	848	682	432	454	816	639	597	864	673
	Intra EUR-9	1 021	1 078	566	457	950	727	612	686	906
	Extra EUR-9	675	536	417	452	608	632	586	904	593

Kilde: EUROSTAT – NIMEXE.

BILAG 11

Gennemsnitspriser for importeret fineret træ og krydsfinér

1978

(ERE/ton)

NIMEXE	Oprindelse	D	F	I	NL	B-L	UK	IRL	DK	EUR-9
44.15-20	Hele verden	543	518	344	488	434	403	464	483	457
	Intra EUR-9	686	589	766	633	674	847	546	1 185	657
	Extra EUR-9	498	502	331	436	391	399	447	473	430
44.15-31	Hele verden	551	545	365	587	390	436	381	663	474
	Intra EUR-9	558	547	452	640	615	715	567	658	585
	Extra EUR-9	548	504	311	489	330	414	348	672	428
44.15-39	Hele verden	633	522	423	462	754	371	502	935	562
	Intra EUR-9	697	487	460	479	776	500	527	534	620
	Extra EUR-9	522	410	398	409	590	367	423	1 167	464
44.15-80	Hele verden	824	517	431	738	738	545	579	726	618
	Intra EUR-9	1 001	992	642	764	833	868	639	732	934
	Extra EUR-9	667	438	411	546	363	515	554	726	526

Kilde: EUROSTAT – NIMEXE.